

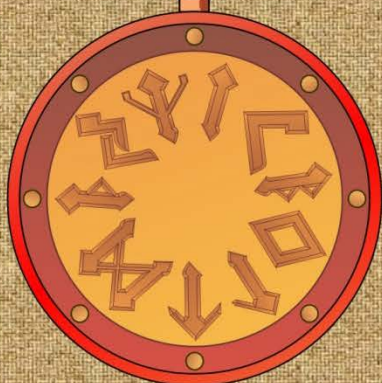
Erv naptár

EV NAPTÁR

Egy év 365 napból áll. Az évet tizenkét szakaszra bontják, és minden szakasz 30 napos. Az évkezdetet a hősidőkben megjelölt naptól kezdve, a tavasz elejétől számítják. Ezt a napot Bugart Ferges (Magas Fenyő), az akkori idők sámánja határozta meg (akinek egyébként ez volt az egyik legnagyobb tette életében, legalábbis a legendák szerint. Lásd: Erigowi anekdoták c. művet). A legenda szerint isteni sugallat hatására, az akkori első hóolvadás napját (mely a kérdéses évben elég későre esett) jelölte ki. Hogy mégis valami állandó eseményhez kösse, Ferges az Unikornis csillagkép helyzetével adta meg az eseményt, mely pont ezen a napon, illetve az előző éjszakán áll a legmagasabb helyzetén az égbolton. Bizonyára ez is isteni sugallat hatására történt. Míg a pyar naptár hónapjai istenekről, bizonyos kisebb birodalmaké híres hősekről (lásd hátrébb a könyvben) vannak elnevezve addig az ervek arról, hogy épp melyik szakaszában járnak az évnek.

A hónap szó nyelvükben tulajdonképpen jövevényszó, mely csupán mintegy kétszáz éve jelent meg a nyelvben, és dwoon eredetű. Így megkülönböztetnek sorrendben Tavaszelő (rövidítésként Te-t használnak) Tavaszközép (Tk), Tavaszutó (Tu), Nyárelő (Nye), Nyárközép (Nyk), Nyárutó (Nyu), Őszelő (Öe), Őszközép (Ök), Őszutó (Őu), Télelő (Te), Télközép (Tk), Télutó (Tu).

Eredeti ervben természetesen a tavasz és a tél rövidítései nem egyeznek meg. Ezekben belül a napokat a szerint különböztetik meg, hogy hányadikak a sorban. Számvetésben jártas olvasóimnak bizonyára rögtön feltűnik, hogy tizenkétszer véve a harmincat, az mindössze 360-at tesz ki. A fennmaradó 5 napot ugyanis nem számolják bele az évbe, bár a tél utolsó napjaira esik. Kívülállók számára ez az öt nap talán ünnepnek tűnik, de az ervek véresen komolyan veszik a szerepüket. Tartják ugyanis, hogy ezek a napok tartják meg identitásukat, gondolkodásukat, hogy ne váljanak a Toronhoz hasonlatossá. Nos bármennyire is kételkedünk ennek hatásosságában, semmiképpen se tárjuk véleményünket erv elé erv országban, mivel ennek helyességét bármi áron bebizonyítják. Ha csak szóban, akkor mindenképpen szerencsésnek mondhatjuk magunkat. Az öt napot együttesen "A kezdet és vég napjai"-nak hívják. Költészetben bizonyára jártas olvasóimnak elég költőien, esetleg vészjóslóan hangozhat a kijelentés. Biztosíthatom önöket, hogy a kifejezés nem takar mást azon kívül, hogy vége az évnek, és kezdődik az új, ismét tanúsítva az ervek részletekbe menő nagyszerű egyszerűségét. Minden napnak külön jelentősége van, és meghatározott sorrendben követik egymást.

Az első a sorban az Élet napja.

Ezen a napon mindenki kedvére szórakozik, és dicsóítja az élet szépségeit. Annak kioltása ezen a napon tilos, és halállal büntetendő. Csak háborús helyzetben tekintik semmisnek a szokást, lenyűgöző gyakorlatiasságról téve tanúbizonyságot. Az Ellana templomok, kurtizánok, fogadók forgalmi jelentékenyen megnőnek. Nagyobb városokban minden évben, kisebb településeken évek szerint előre meghatározott sorrendben, egymással összefogva, közös költségen tartanak utcai fesztivált.

A második nap a Pihenésé.

Ez jó szokás szerint abból áll, hogy mindenki az előző éjszakát piheni ki. Ilyenkor szinte kihaltak az utcák. Csak páran lézengenek macskajajjal a nyilvános kutak környékén. Mindenfajta zeneszó tilos (mely rendeletet szintén Ferges sámán hozta, aki tudvalevőleg szerette az italt). Ezt a rendelkezést egyébként saját fülemmel hallottam estefelé többször is megszegni. A csendháborítókat városban a kaszárnya pincéjébe zárják, vidéken meg senki nem veszi komolyan az ősi törvényt. A remeték és gondolkodók merőben másképp értelmezik a napot, és a Nyugalom napjaként nevezik. Elmélkedéssel töltik az időt. Ezeken a napokon még a kényszermunkára ítélték sem dolgoznak, hiszen az örök is pihennek.

A harmadik nap a Törvényé.

Ezen a napon háromféle ítéletet hoznak: Szabadság, Halál, Kényszermunka. Minden börtönben lévő rab elbírálásra kerül, és bíróság által ítéltetik. Bár az Északi Szövetség minden birodalmában részletesen kidolgozott jogrendszer van, ezen a napon mindez nem számít az erveknél. Aki börtönben ül ezen a reggelen, az a nap végére így vagy úgy, de ki fog jutni. A kisebb bűnösöket szabadon engedik. Ekkor mehetnek el az előző éjszaka lefogott hangoskodók is. A súlyosabb bűnben szenvedőket kivégzik. Például, akik az első nap gyilkoltak. Az igazán elvetemülteket kényszermunkára ítélik, és az egyik kőfejtőbe, sóbányába, vagy még rosszabb helyre kerülnek életük végéig. Talán ez utóbbi meglepő, de az ervek számára a szabadság többet számít az életnél. Hitük szerint az életed akkor a tiéd, ha szabad vagy.

A negyedik nap a Szabadságé.

Ezen a napon az elsőn elkezdett fesztivál folytatódik. Dél előtt kezdődik különféle erőpróbákkal, játékokkal. A fiatal harcosok gyakorlófegyverekkel mérik össze tudásukat. A nemesek együtt mulatnak a nemtelennel, és senki nem tartozik számadással senkinek. Ekkor a legerősebb a vezető embereket védő mágia, és ekkor számolnak leginkább merénylettel a testőrök, és embervadászok. Bár kaotikusnak tűnhet a helyzet, azonban a törvények érvényben vannak, és általánosságban csak idegenek kevernek bajt, hiszen a helyiek nem akarnak kényszerből elköltözni messzire a környéktől.

Az ötödik nap: Az óév napja.

Ezen a napon számba veszik az év során ténykedéseket. A nap folyamán osztják ki a jutalmakat, érdemrendeket. A kiöregedett, vagy bizalomra méltatlan hivatalnokokat leváltják. A két ceremónia természetesen különbözik. Míg a második esetben megalázó módon megfosztják hivatalától az illetőt, addig az első esetben az új megbízott a régitől veheti át a hivatali jelképet. A megüresedett hivatalokba kinevezéseket, vagy - ha az év folyamán töltötték, azt be-megerősítéseket adnak írásban. Ezekből 1-1 példányt a kamara és a delikvens helyez biztonságba. Az éjszakai multság általában nem szokott csendesebb lenni, mint előző napokon, bár ilyenkor már mindenki önköltségen mulat.

?03.29.

Szerző: Tauri

Forrás: MAGUS RPG.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk megjelent az Atlantisz oldalon is, ahol feltevője (Auer) forrásként hivatkozik a Rúna I/3 számára, de ez minden bizonnyal nem valós.